

บทที่ 4

กฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มและใบกำกับภาษีของไต้หวัน

ประเทศไต้หวันได้นำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2529 ภายใต้ชื่อว่า “ภาษีธุรกิจ” (Business Tax) ซึ่งการเตรียมการบังคับใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศไต้หวันประสบความสำเร็จอย่างงดงาม และเป็นแบบอย่างที่ควรค่าแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ความสำเร็จดังกล่าวเกิดขึ้นจากการวางแผนและการเตรียมการอย่างมีระบบ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การส่งออกในปีต่อมาจึงเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 29 และการเปลี่ยนระบบภาษีในครั้งนี้ไม่มีผลกระทบต่อระดับราคาสินค้าโดยรวมแต่อย่างใด¹

1. ระบบภาษีของไต้หวัน

ระบบภาษีของไต้หวันแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 1.1 ภาษีของชาติ เช่น ภาษีเงินได้ ภาษีธุรกิจ (VAT) ภาษีทรัพย์สิน ฯลฯ
- 1.2 ภาษีของจังหวัด ได้แก่ ภาษีแสดมปี และภาษีใบขับขี่
- 1.3 ภาษีขององค์กรท้องถิ่น เช่น ภาษีที่ดิน ภาษีบ้าน ฯลฯ
- 1.4 ภาษีที่จัดเก็บจากการนำเข้าบุหรี่และไวน์

ภาษีแต่ละประเภทจะมีลักษณะการบัญญัติไว้แตกต่างกัน โดยทั่วไปบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีจะรวมไว้ทั้งหมดเนื้อหาทั่วไปเกี่ยวกับภาษีและส่วนขั้นตอนการปฏิบัติ และเนื่องจากกฎหมายภาษีมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งทำให้บทบัญญัติในส่วนของกรปฏิบัติก็มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น กระทรวงการคลัง (The Ministry of Finance (“MOF”)) จึงได้บัญญัติ “กฎหมายการจัดเก็บภาษี” ไว้เมื่อปี 2519 เพื่อเป็นหลักทั่วไปสำหรับภาษีทุกประเภท²

---

¹สาธิต รั้งคสิริ, สรรพากรศาสตร์, ปีที่ 38, ฉบับที่ 4, น.47 (เมษายน 2534).

²KLUWER LAW INTERNATIONAL, “Tax Planning & Compliance in Asia”,

2. ความเป็นมาของระบบภาษีมูลค่าเพิ่มและใบกำกับภาษีในไต้หวัน

หลังจากที่ได้มีการหารือและเตรียมการเป็นเวลาถึง 17 ปี ในที่สุดรัฐบาลของไต้หวันก็ได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ในระบบภาษีเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2529 โดยการนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้เกิดจากการแนะนำของคณะกรรมการปฏิรูปที่สภาบริหารหยวนได้จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2512 ทั้งนี้ เพื่อนำเข้ามาใช้แทนที่ภาษีการค้าที่เก็บจากยอดรายรับเดิม (Gross Business Receipts Tax : GBRT) รวมทั้งภาษีแสตมป์ (Stamp Tax) และภาษีโภคภัณฑ์ (Commodity Tax) บางส่วน³

สาเหตุที่ทำให้ต้องเลิกภาษีการค้าแบบเดิมที่เก็บจากยอดรายรับในทุกชั้นตอนที่มีการผลิต การจำหน่าย มาจัดเก็บภาษีการค้าใหม่ (ภาษีมูลค่าเพิ่ม) แทนก็เนื่องจากการจัดเก็บภาษีการค้าเดิม ก่อให้เกิดภาวะภาษีซ้ำซ้อนในขบวนการผลิตและการจำหน่าย ซึ่งเท่ากับเป็นการเก็บภาษีบนภาษี ส่งผลให้ผู้ประกอบการรวมการผลิตและการจำหน่ายทุกชั้นตอนไว้ด้วยกัน เพื่อลดภาระภาษีของตน ก่อให้เกิดการบิดเบือนการจัดสรรทรัพยากรของประเทศไปในทิศทางที่ไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด⁴

เหตุผลหลักที่การนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มเข้ามาใช้เป็นไปโดยล่าช้าก็เนื่องมาจากความหวาดวิตกในภาวะเงินเฟ้อที่หลายประเทศได้ประสบ หลังจากได้นำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มเข้ามาใช้ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไต้หวันก็ตระหนักดีว่าไต้หวันจำเป็นต้องปฏิรูประบบภาษีทางอ้อมที่ใช้อยู่เดิม เนื่องจากระบบภาษีทางอ้อมนี้ไม่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงไปของภาวะเศรษฐกิจ ดังนั้น ในปี 2528 คณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจที่เป็นที่ปรึกษาด้านนโยบายแก่สภาบริหารหยวน จึงได้แนะนำให้มีการนำระบบดังกล่าวเข้ามาใช้ จะประสบผลสำเร็จในปี 2529⁵

ในช่วงปี 2503 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการใช้ภาษีการค้าเดิม ได้มีการใช้เอกสารปลอมในการโกงภาษีกันอย่างแพร่หลายของเอกสารปลอม ดังนั้น จึงได้มีการกำหนดให้ธุรกิจทั้งหมด ยกเว้นธุรกิจขนาดเล็ก ใช้ใบกำกับภาษีที่พิมพ์โดยรัฐบาล (Uniform Invoice) ในการขายสินค้า โดยผู้เสียภาษีจะต้องจัดเก็บคู่ฉบับของใบกำกับภาษีไว้ และนำเสนอให้แก่สรรพากรเพื่อการทำธุรกรรมดังกล่าวจะได้ถูกบันทึกไว้ อย่างไรก็ตาม หน่วยธุรกิจเหล่านั้นก็ยังคงมีช่องทางที่จะรายงานค่าใช้จ่าย

³Takatoshi and Anne O.Krueger, The Political Economy of Tax Reform, (The University of Chicago Press, Ltd. , 1992), p.137.

⁴สาธิต รั้งศิริ, อ้างแล้ว เซึ่งอรรถที่ 1, น.48.

⁵Takatoshi and Anne O.Krueger , *supra note*, p.137.

ที่เป็นเท็จได้ โดยการซื้อใบกำกับภาษีเปล่าและกรอกยอดซื้อลงไปเพื่อที่จะสามารถนำไปบรรเทาภาระภาษีได้ ระหว่างนั้นเจ้าของธุรกิจที่ขายใบกำกับภาษีเปล่านี้อาจจะปิดตัวและหนีไปโดยไม่ได้จ่ายภาษี

เพื่อระงับปัญหาดังกล่าว รัฐบาลจึงได้นำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการตรวจสอบ โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจต้องรายงานยอดการขายรายเดือนที่ปรากฏตามใบกำกับภาษีที่พิมพ์โดยรัฐบาล และการรายงานดังกล่าวจะต้องระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของผู้ขายและผู้ซื้อที่สอดคล้องกับข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลในต้นฉบับใบกำกับภาษีที่ได้ส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อไปเพื่อการเครดิตภาษี⁶

นอกจากนี้ รัฐบาลได้แบ่งประเภทของใบกำกับภาษีออกเป็น 2 รูปแบบ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีง่ายขึ้น รูปแบบแรกใช้สำหรับผู้ประกอบการที่ขายสินค้าให้แก่ผู้ประกอบการด้วยกัน ใบกำกับภาษีดังกล่าวคู่ฉบับจะถูกส่งไปยังผู้จัดเก็บภาษี ซึ่งข้อมูลในใบกำกับภาษีดังกล่าวจะถูกบันทึกไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ ส่วนต้นฉบับจะเก็บโดยผู้ซื้อ และคู่ฉบับอีกฉบับหนึ่งจะถูกเก็บไว้โดยผู้ขายเพื่อเป็นข้อมูล เมื่อผู้ซื้อได้นำใบกำกับภาษีดังกล่าวไปขอคืนภาษี ข้อมูลการขายจากคู่ฉบับของผู้ขายและคู่ฉบับที่ถือไว้โดยผู้จัดเก็บภาษีก็จะถูกนำมาเปรียบเทียบกันว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่ ใบกำกับภาษีอีกประเภทจะมีคู่ฉบับเพียงใบเดียวซึ่งใบกำกับภาษีประเภทนี้จะใช้สำหรับการขายหรือให้บริการแก่ผู้บริโภคคนสุดท้ายที่ไม่ได้มีการขอคืนภาษี อย่างไรก็ตาม ใบกำกับภาษีที่พิมพ์โดยรัฐบาลนี้มีค่าใช้จ่ายสูง ทั้งค่าใช้จ่ายทางด้านแรงงานที่ใช้ในการตรวจสอบและบันทึกข้อมูล และค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์ใบกำกับภาษี ดังนั้น ในปี 2532 ภาษีธุรกิจจึงกลายเป็นภาษีที่มีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเก็บมากที่สุดเนื่องด้วยข้อมูลที่มีจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ระบบนี้ก็ช่วยในการลดการโกงภาษีได้เป็นอย่างมาก⁷

3. ลักษณะทั่วไปของกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มของไต้หวัน

ในไต้หวันกฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มจะรวมอยู่ในพระราชบัญญัติภาษีธุรกิจ (Value-added and Non-value-added Business Tax Act) ซึ่งภาษีธุรกิจนี้จะจัดเก็บในรูปแบบเดียวกันกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) แต่จะเก็บจากธุรกิจที่กำหนดไว้ เช่น ธนาคาร สถาบันการเงิน

⁶ Ibid, p.139.

⁷ Ibid, p.140.

เป็นต้น โดยอัตราภาษีจะอยู่ที่ 5% ถึง 10% ยกเว้นธุรกิจประเภทการส่งออกสินค้าหรือบริการ ซึ่งจัดเก็บในอัตรา 0%

ในปัจจุบันภาษีมูลค่าเพิ่มจะเก็บจากการขายสินค้าและการให้บริการของวิสาหกิจที่แสวงหากำไร (Profit Seeking Enterprise (“PSE”)) เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ก็จะมีการจัดเก็บจากการนำเข้าสินค้าหรือบริการจากผู้นำเข้าด้วยเช่นกัน

ก่อนหน้านี้การนำเข้าจะไม่อยู่ภายใต้บังคับที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม อย่างไรก็ตามก็ได้เกิดมีการโกงภาษีกันมาก จึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้การนำเข้าต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในขณะการดำเนินพิธีการศุลกากรด้วย ซึ่งวิสาหกิจที่แสวงหากำไรมีหน้าที่ต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากลูกค้าด้วย

เนื่องจากวิสาหกิจที่แสวงหากำไรนี้ต้องมีการจ่ายภาษีมูลค่าเพิ่มไปให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นด้วย ดังนั้น ในการเสียภาษีจึงต้องมีการหักภาษีที่ซื้อออกจากภาษีขายในแต่ละเดือน ซึ่งภาษีขายนี้จะต้องนำไปยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีหลังจากที่มีการจ่ายภาษีนั้น ด้วยเหตุนี้ได้วันจึงค่อนข้างเคร่งครัดในเรื่องการทำสัญญาที่จะต้องมีการระบุให้ชัดเจนว่าภาษีมูลค่าเพิ่มรวมอยู่ในราคาแล้วหรือไม่⁸

ตามพระราชบัญญัติภาษีธุรกิจ⁹ ได้แบ่งวิธีการคำนวณภาษีธุรกิจออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1) ในกรณีที่ไม่ได้เป็นธุรกิจที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ จะใช้วิธีคำนวณจากผลต่างระหว่างภาษีขายกับภาษีซื้อในเดือนภาษีนั้น (มาตรา 15)¹⁰

⁸KLUWER LAW INTERNATIONAL, *supra* note 2, pp.5-100.

⁹ Retrieved from <http://english.etax.nat.gov.tw>, November 8, 2009.

¹⁰Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 15 The amount of business tax payable or overpaid by a business entity will be the difference between the output tax in a tax period and the input tax in the same period.

The amount of business tax returned by a business entity to a buyer due to sales return of goods or rebates allowed shall be deducted from output tax in the tax period when the return or rebate occurs. The amount of business tax refunded to a business entity due to such business entity's return of goods, or due to a rebate, shall be deducted from the amount of input tax in the tax period when such return of goods or rebate occurs.

The input tax is defined as the business tax paid by a business entity in accordance with the act at the time of purchasing goods or services.

2) สำหรับธุรกิจที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะ เช่น ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจประกันภัย จะใช้วิธีการคำนวณจากยอดขายหรือบริการ ตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับธุรกิจแต่ละประเภท (มาตรา 21)

4. ขอบเขตของภาษีและผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ภาษีมูลค่าเพิ่มของไต้หวัน ครอบคลุมทั้งการผลิตการให้บริการการขายส่ง การขายปลีก การนำเข้าและการส่งออก ไม่ว่าจะมีส่วนเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทก็ตามที่กระทำในเชิงวิชาชีพในราชอาณาจักร และมีได้เป็นผู้ที่ได้รับการยกเว้น

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน ประเภทแรก คือ ผู้เสียภาษีทั่วไป ที่มีรายรับต่อเดือนสูงกว่า NT 200,000 ผู้เสียภาษีประเภทนี้มีหน้าที่ต้องออกไปกำกับภาษีที่ทางราชการเป็นผู้จัดทำขึ้นจำหน่าย (Uniform Invoice) ในการขายสินค้าหรือให้บริการกับผู้ซื้อหรือผู้รับบริการของตน และสามารถนำภาษีที่ตนได้จ่ายไปเพื่อการขายสินค้าหรือการให้บริการมาหักออกจากภาษีที่ต้องนำไปส่งกรมสรรพากรได้ ประเภทที่สอง คือ ผู้เสียภาษีรายย่อยที่มีรายรับไม่ถึง NT 200,000 และผู้ประกอบการในธุรกิจเกี่ยวกับสถาบันการเงินบาร์ ไนท์คลับ ภัตตาคารที่มีการแสดงประกอบ ตลอดจนสถานบันเทิงต่างๆ ผู้เสียภาษีประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องออกไปกำกับภาษี และไม่มีการหักภาษีที่จ่ายไปจริงเพื่อการขายสินค้าหรือการให้บริการ เหมือนกับกรณีผู้เสียภาษีประเภททั่วไป¹¹

5. การยกเว้นภาษี

การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มของไต้หวันมีความคล้ายคลึงกับประเทศอื่นๆ ที่ใช้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม กล่าวคือ มีการยกเว้น 2 ลักษณะด้วยกัน¹²

5.1 ลักษณะแรก คือ การยกเว้นบางส่วน (Partial Exemption) การยกเว้นลักษณะนี้จะดูเหมือนกับว่าสินค้าและบริการนั้นปลอดจากภาระภาษี แต่ความจริงยังมีภาระภาษีแฝงอยู่ในตัวสินค้าและบริการนั้นบ้างในรูปของภาษีซื้อที่ได้ใช้จ่ายไปในการลงทุนไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบหรือ

¹¹ สาทิต รังคสิริ, *อ่างแล้ว เชิงอรรถที่ 1*, น.52-53.

¹² *เพิงอ่าง*, น.53-55.

เครื่องจักร เนื่องจากการยกเว้นภาษีเท่ากับการอยู่นอกระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเมื่อผู้ประกอบการดังกล่าวซื้อสินค้าหรือรับบริการมาก็ต้องจ่ายค่าสินค้าหรือค่าบริการบวกภาษีซื้อ แต่เมื่อขายต่อหรือให้บริการต่อไปไม่มีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้อื่น ภาษีซื้อที่ติดมาก็ต้องเอามารวมเป็นต้นทุนสินค้าขายไปไม่สามารถนำมาหักออกได้ ดังนั้น ได้หวั่นจึงยอมให้ผู้ที่ได้รับยกเว้นขอเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มได้ แต่เมื่อเข้าระบบแล้วต้องอยู่ในระบบเป็นเวลา 3 ปี จึงจะขอออกจากระบบได้ มิฉะนั้น อาจมีผู้ประกอบการบางรายขอเข้าระบบแล้วรับประโยชน์จากการหักภาษีซื้อจนอาจได้เงินภาษีคืนแล้วขอออกนอกระบบต่อไป

การให้การยกเว้นบางส่วนนั้นก็เนื่องมาจากภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีทางอ้อมชนิดหนึ่ง ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายมิใช่ผู้รับภาระภาษีแท้จริง ในทางปฏิบัติผู้ประกอบการจะผลักภาระภาษีให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ซึ่งจะกระทำเช่นนี้ต่อกันไปเป็นทอด ภาระภาษีแท้จริงจึงรวมอยู่ในตัวสินค้าและบริการและผู้รับภาระภาษีแท้จริงก็คือประชาชนผู้บริโภคสินค้าหรือบริการนั่นเอง ระบบภาษีนี้ผู้ประกอบการจึงเป็นเพียงผู้ช่วยสรรพากรในการเก็บภาษีนำส่งเท่านั้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้การยกเว้นแก่สินค้าหรือบริการบางประเภทที่จำเป็นต่อการครองชีพเพื่อบรรเทาภาระให้กับผู้มีรายได้น้อย

ในประเทศที่จัดเก็บภาษีในอัตราที่สูง เช่น ประเทศในยุโรปจะมีการจัดเก็บภาษีในอัตราที่ลดลงสำหรับสินค้าหรือบริการที่จำเป็นบางชนิดแต่สำหรับได้หวั่นจัดเก็บในอัตราร้อยละ 5 ซึ่งเป็นอัตราค่อนข้างต่ำอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องยกเว้นให้กับสินค้าหรือบริการมากชนิด ดังนั้นการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มของได้หวั่นจึงยกเว้นให้เพียงสินค้าที่สำคัญบางประเภทเท่านั้น เช่น ข้าว ผลิตภัณฑ์แป้งที่ได้จากพืช เนื้อสัตว์ที่ได้ชำระภาษีฆ่าสัตว์แล้ว น้ำซึ่งใช้ในการเกษตร dki บริการทางสาธารณสุข ยา โรงพยาบาล คลินิก สถานพักฟื้น เป็นต้น ซึ่งจะคล้ายคลึงกับการยกเว้นระบบภาษีมูลค่าเพิ่มของไทย

5.2 การยกเว้นอย่างแท้จริง (Full Exemption : Zero Rate) การยกเว้นลักษณะนี้นอกจากผู้ประกอบการไม่ต้องคำนวณภาษีขายเมื่อมีการขายสินค้าหรือให้บริการแล้ว ยังมีสิทธินำภาษีซื้อที่ชำระไปเพื่อการลงทุนทั้งสิ้นตามหลักฐานใบกำกับภาษีที่ได้มาขอภาษีคืนจากกรมสรรพากรได้ด้วย การประกอบการที่ได้รับยกเว้นภาษีอย่างแท้จริงนี้บางประเทศอาจเรียกว่าการให้อัตราศูนย์ สำหรับได้หวั่น ได้แก่ การส่งออกสินค้าและบริการ การบริการซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการส่งออก การขายสินค้าของร้านปลอดอากรให้กับผู้โดยสารขาออกหรือผู้โดยสารที่เดินทางผ่านชั่วคราว การขายเครื่องจักรอุปกรณ์ วัตถุดิบ ตลอดจนสินค้าสำเร็จรูปให้กับกิจการที่ตั้งอยู่ในเขตปลอดภาษี เช่น เขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ : Export Processing Zones) ส่วน

อุตสาหกรรมทางวิทยาศาสตร์ (Science-Based Industrial Park) โรงงานหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน (Bonded Factories or Warehouses) การขนส่งระหว่างประเทศในลักษณะต่างตอบแทน การขายเรือ อากาศยาน ซึ่งใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศ และเรือที่ใช้ทำการประมงในทะเลลึก ตลอดจนการขายอะไหล่ อุปกรณ์ และบริการ ในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาที่เกี่ยวข้องกัน

6. การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

การคำนวณภาษีธุรกิจที่อยู่ในลักษณะของภาษีมูลค่าเพิ่มจะคำนวณจากผลต่างระหว่างภาษีขายกับภาษีซื้อในเดือนภาษีนั้น โดยจำนวนของภาษีธุรกิจที่ผู้ประกอบการธุรกิจคืนให้แก่ผู้ซื้อ เนื่องมาจากการคืนสินค้าหรือการลดราคาจะต้องหักออกจากภาษีขายในเดือนภาษีที่มีการคืนหรือการลดราคานี้ โดยจำนวนภาษีธุรกิจที่ผู้ประกอบการธุรกิจจะได้รับคืนอันเนื่องมาจากการคืนสินค้าหรือการลดราคาดังกล่าวจะต้องหักออกจากภาษีซื้อในเดือนภาษีนั้นด้วย

หนึ่งในพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดนิยามคำว่า “ภาษีซื้อ” (Input Tax) ว่าหมายถึง ภาษีธุรกิจที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้ชำระไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาที่ได้อัดสินค้าหรือบริการ (มาตรา 15)

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่ได้เก็บรักษาใบกำกับภาษีที่ได้จากการซื้อสินค้าหรือรับบริการไว้ตามที่กฎหมายกำหนด ก็จะไม่สามารถนำภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีดังกล่าวมาหักออกจากภาษีขายได้ (มาตรา 19 ประกอบมาตรา 33)¹³

¹³ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 19 In any of the following events, input tax shall not be deducted from output tax by a business entity:

1. Where supporting documents with respect to purchased goods or services are not obtained or kept according to Article 33 . . .

Article 33 Business entities which deduct input tax from output tax shall maintain the following documentary evidence with their names, addresses, and business administration numbers on them.

1. Uniform invoices specifying business tax paid on purchases of goods and services . . .

7. การยื่นแบบแสดงรายการ

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีในรอบ 2 เดือน ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ณ สำนักงานภาษีสรรพากรท้องถิ่นที่สถานประกอบการตั้งอยู่เป็นรายงานสถานประกอบการ ทั้งนี้จะต้องแนบใบกำกับภาษีที่ขอหักเป็นภาษีซื้อมาด้วยทั้งหมด เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้ นำใบกำกับภาษีมาตรวจความถูกต้องทุกใบด้วยระบบคอมพิวเตอร์¹⁴

8. ใบกำกับภาษีของได้หวัน

8.1 แบบฟอร์ม

ใบกำกับภาษีที่ใช้สำหรับผู้ประกอบธุรกิจในได้หวัน จะต้องเป็นแบบฟอร์มที่พิมพ์และจำหน่ายโดยรัฐบาล หรือเป็นแบบฟอร์มที่หน่วยธุรกิจพิมพ์ขึ้นในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล ให้พิมพ์ใบกำกับภาษีได้เอง ซึ่งกระทรวงการคลังจะเป็นผู้กำหนดแบบฟอร์มและรายละเอียดที่ต้องบันทึกไว้ในใบกำกับภาษี (มาตรา 32 วรรคสามและสี่)¹⁵

¹⁴ สาทิต รังคสิริ, *อ้างแล้ว เซึ่งอรรถที่ 1*, น.56.

¹⁵ Article 32 Paragraph 3-4 The uniform invoice shall be printed and sold by the government, or the business entity shall be authorized to print its own invoices. The forms, items to be recorded, and use of invoices shall be prescribed by the Ministry of Finance.

The collection authority-in-charge may approve a business entity to use a cash register to issue uniform invoices or to issue cash register receipts instead of issuing uniform invoices. The Ministry of Finance shall promulgate regulations governing the use of cash registers.

8.2 หน้าที่ในการออกใบกำกับภาษี

ผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้ขายสินค้าหรือให้บริการ มีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีเต็มรูปแบบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ เว้นแต่ในกรณีของธุรกิจขนาดเล็กซึ่งอาจได้รับการยกเว้นให้ออกใบเสร็จรับเงินแทนได้ (มาตรา 32 วรรคแรก)¹⁶

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจอนุมัติให้หน่วยธุรกิจใช้เครื่องคิดเงินในการออกใบกำกับภาษี หรือใบเสร็จรับเงินแทนการใช้แบบฟอร์มของรัฐบาล โดยกระทรวงการคลังจะเป็นผู้ประกาศหลักเกณฑ์ในการใช้เครื่องคิดเงินดังกล่าว (มาตรา 32 วรรคสี่)

8.3 รายการในใบกำกับภาษี

ในกรณีที่ผู้ซื้อเป็นหน่วยธุรกิจ การระบุราคาในใบกำกับภาษีต้องแจกแจงราคาสินค้าแยกออกจากจำนวนภาษีซื้อ แต่หากผู้ซื้อไม่ใช่หน่วยธุรกิจ ก็อาจระบุราคาสินค้ารวมกับภาษีซื้อขายก็ได้ (มาตรา 32 วรรคสอง)¹⁷

---

¹⁶ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 32 Paragraph 1 Business entities selling goods or services shall issue uniform invoices to the buyer at the time stipulated in the "Time Limit for Issuing Sales Documentary Evidence" in this Act. Business entities of a special nature or small business entities may be exempted from issuing uniform invoices, and may, instead, issue ordinary receipts.

¹⁷ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 32 Paragraph 2 The input tax computed under Article 14 should be stated separately with the sales amount on the uniform invoice if the buyer is a business entity. However, if the buyer is not a business entity, only the total amount which includes sales amount and input tax should be stated on the uniform invoice.

8.4 เอกสารประกอบการขอคืนภาษี

ผู้ที่ใช้ใบกำกับภาษีในการขอคืนภาษีจะต้องเก็บใบกำกับภาษีที่มีชื่อ, ที่อยู่, และเลขทะเบียนหน่วยธุรกิจ ที่ได้ชำระราคาค่าสินค้าหรือบริการไป (มาตรา 33)

9. การตรวจสอบ

โดยพื้นฐานแล้วการโกงภาษีในได้วันจะกระทำได้ยาก เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่ดำเนินการออกใบกำกับภาษีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เนื่องจากสำนักงานสรรพากรจะมีระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์บันทึกทั้งภาษีซื้อ ภาษีขาย และเครดิตภาษีที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่จะถูกกำหนดให้ต้องออกใบกำกับภาษีที่เป็นแบบฟอร์มของรัฐบาล ซึ่งจำหน่ายโดยสำนักงานสรรพากร ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการง่ายที่จะติดตามข้อมูลเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการธุรกิจ ดังนั้น สำนักงานสรรพากรจึงมุ่งที่จะติดตามเฉพาะกรณีการหนีภาษีโดยรูปแบบของการไม่ออกใบกำกับภาษีเท่านั้น¹⁸

ในการตรวจสอบพระราชบัญญัติภาษีธุรกิจได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานไว้ โดยหากผู้ประกอบการธุรกิจใดถูกตั้งข้อสงสัยว่าไม่ได้ออกใบกำกับภาษีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เจ้าพนักงานสืบสวนต้องบันทึกการฝ่าฝืนดังกล่าวไว้ที่สรรพากรพื้นที่นั้น โดยระบุชื่อบริษัท เวลา ที่ตั้ง การทำธุรกรรม และยอดขายตามที่อ้างถึงนั้นไว้ให้แก่เจ้าพนักงานประเมิน เพื่อให้ศาลกำหนดโทษต่อไป โดยบันทึกนั้นต้องมีลายมือชื่อของหน่วยธุรกิจหรือผู้ซื้อหรือตราประทับ ถ้าบุคคลดังกล่าวปฏิเสธไม่ลงลายมือชื่อ ก็ให้เจ้าพนักงานสอบสวนบันทึกเหตุการณ์ดังกล่าวไว้ (มาตรา 44)¹⁹

¹⁸KLUWER LAW INTERNATIONAL, *supra note 2*, pp.5-100.

¹⁹Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 44 In the course of investigation performed by an inspector appointed by the Ministry of Finance, if a business entity is suspected of failing to issue uniform invoices when required to, the inspector shall record the violation at that locality, with specifications of name of the business entity, time, location, transacted item, and sales amount and refer the case to the collection authority-in-charge so as to transmit the case to the court for imposition of penalty.

10. การประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม

หากเจ้าพนักงานตรวจสอบแล้วพบว่าผู้ประกอบการธุรกิจมีการทำข้อมูลทางบัญชีที่เป็น “เท็จหรือปลอม” (False) หรือไม่ออกใบกำกับภาษี หรือออกใบกำกับภาษีระบุยอดขายต่ำกว่าจำนวนราคาซื้อขายจริง หรือมีการตรวจสอบพบข้อมูลผิดปกติเมื่อเทียบกับธุรกิจอื่นที่คล้ายคลึงกัน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีย้อนหลังได้ ตามข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบดังกล่าว (มาตรา 43)²⁰

11. บทลงโทษ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนเกี่ยวกับบทบัญญัติว่าด้วยภาษีมูลค่าเพิ่ม เกี่ยวเนื่องด้วยใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการธุรกิจอาจต้องรับผิด ดังนี้

The records referred to in the preceding paragraph shall be signed by the business entity or the buyer or the chop (seal) thereof shall be affixed thereto. In the case that both of them refuse to sign or affix their chop (seal), the inspector shall record such factual events.

²⁰ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 43 In any of the following circumstances, the collection authority-in-charge may assess the sales amount and tax payable of a business entity and levy the delinquent tax based on the data obtained from investigation.

2. Where accounting records have not been kept, where an entry has not been made in accounting records within the deadline prescribed by regulation and there has been a failure to make such entry after notification, where accounting records have been lost, where audit by the tax authority-in-charge is refused, or where false statements have been made in accounting records.

11.1 เงินเพิ่ม (Surcharge)

หากผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีหรือเงินเพิ่มล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนดไว้ จะต้องเสียเงินเพิ่ม 1% ของเงินค้างชำระต่อทุกๆ สองวัน เริ่มตั้งแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาชำระ หากไม่ชำระภายใน 30 วันหลังจากพ้นกำหนดเวลา เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งเรื่องให้ศาลพิจารณาสั่งหยุดดำเนินธุรกิจ (มาตรา 50)²¹

11.2 ค่าปรับ (Fine)

11.2.1 กรณีที่ได้มีการแจ้งเตือนให้ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดแล้วไม่ปฏิบัติตามผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องถูกปรับเป็นเงินตั้งแต่ 1000 หยวน ถึง 10,000 หยวน การไม่ปฏิบัติตามตามเวลาที่กำหนดไว้อาจถูกลงโทษต่อไปและถูกสั่งหยุดการดำเนินธุรกิจ

- 1) ไม่ออกไปกำกับภาษีในกรณีที่ต้องออก
- 2) เมื่อมีการออกไปกำกับภาษีแล้วให้ผู้อื่นนำไปใช้
- 3) เมื่อปฏิเสธไม่รับหนังสือแจ้งเตือนเกี่ยวกับการชำระภาษีธุรกิจ (มาตรา 47)²²

---

²¹ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 50 A taxpayer, failing to pay any tax or surcharge for belated filing or non-filing within the specified time limit, shall be subject to a 1% surcharge on late payment for every two days in arrears, starting from the day immediately following the date the time limit expires; if the payment is not met thirty days after the time limit, the collection authority-in-charge may, in addition to referring the case to the court for compulsory execution, suspend its business.

²² Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 47 In any of the following circumstances, the taxpayer, in addition to being notified to make corrections or to comply with the requirements within a specified time limit, shall be fined no less than 1,000 yuan and no more than 10,000 yuan. Failure in compliance with the rules within the time limit may result in continuous punishment and suspension of business.

1. Where uniform invoices have not been used, although prescribed.

11.2.2 กรณีที่หน่วยธุรกิจไม่บันทึกข้อมูลที่จำเป็น หรือบันทึกข้อมูลอันเป็นเท็จในใบกำกับภาษีที่ออก หากได้รับการแจ้งเตือนแล้วไม่แก้ไขภายในเวลาที่กำหนด จะต้องถูกปรับ 1% ของยอดขายในใบกำกับภาษี ทั้งนี้ค่าปรับจะต้องไม่ต่ำกว่า 500 หยวน แต่ไม่เกิน 5,000 หยวน โดยจะถูกปรับซ้ำหากยังไม่ยอมปฏิบัติตามอีกหลังจากได้รับการแจ้งเตือน

กรณีที่ข้อมูลที่ขาดไปเป็นชื่อผู้ซื้อ, ที่อยู่, เลขประจำตัวผู้เสียภาษี การปรับซ้ำให้ปรับในอัตรา 2% ของยอดขายในใบกำกับภาษี ทั้งนี้ค่าปรับจะต้องไม่ต่ำกว่า 1,000 หยวน แต่ไม่เกิน 10,000 หยวน (มาตรา 48)²³

11.2.3 กรณีที่มีการรายงานข้อมูลภาษีซื้ออันเป็นเท็จ ผู้เสียภาษีต้องถูกเรียกให้ชำระภาษีและถูกปรับตั้งแต่ 1 ถึง 10 เท่า ของจำนวนภาษีที่ได้หลีกเลี่ยง และอาจถูกสั่งให้หยุดดำเนินธุรกิจ (มาตรา 51)²⁴

2. Where uniform invoices have been supplied for use by others.

3. Where there is refusal to accept payment notice of business tax.

²³ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 48 In the event a business entity fails to record the necessary particulars or records false data on issuing uniform invoices, in addition to being ordered to make corrections or fulfill the requirements within a specified time limit, the business entity shall be fined for 1% of the sales amount on the uniform invoice. The fine shall be no less than 500 yuan and no more than 5,000 yuan. In case the business entity fails to make corrections after being notified, or fails to make appropriate corrections, it shall be punished repeatedly.

In case the aforementioned unrecorded item on the uniform invoice is the buyer's name, address, or business administration number, the repeated punishment shall be 2% of the sales amount stated on the invoice and shall be no less than 1,000 yuan and no more than 10,000 yuan.

²⁴ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 51 In any of the following circumstances, the taxpayer shall be pursued for payment of taxes and be fined from one to ten times of the amount of tax evaded. In addition, his business may be suspended . . .

5. Where the amount of input tax has been falsely reported.

อนึ่ง การกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้กำหนดโทษตามโทษที่ได้กำหนดไว้ในปัจจุบัน หรือโทษที่กำหนดไว้ ณ เวลาที่กระทำความผิด แล้วแต่ว่าโทษใดจะมากกว่า (มาตรา 53-1)²⁵

12. มาตรการจูงใจให้ปฏิบัติตามกฎหมาย

ได้หวั่นมีการออกมาตรการจูงใจเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติตามกฎหมาย โดยการกำหนดให้แบ่งเงินภาษีธุรกิจจำนวน 3% ของปีภาษี มาเป็นเงินรางวัลสำหรับใบกำกับภาษี (มาตรา 58)²⁶ โดยจะมีการออกรางวัลเลขที่ใบกำกับภาษีทุกๆ วันที่ 25 ของเดือน ซึ่งรางวัลใหญ่สุดจะมีมูลค่าสูงถึง 2,000,000 หยวน ทั้งนี้ เป็นไปตามกฎเรื่องรางวัลใบกำกับภาษี (Uniform Invoice Award Regulations)

---

²⁵ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 53-1 A business entity who violates the Business Tax Act is liable to penalties of the current provisions or the previous act, whichever is lesser.

²⁶ Value-added and Non-value-added Business Tax Act

Article 58 In order to prevent tax evasion, maintain control of sources of tax revenue, and promote the use of uniform invoices, the Ministry of Finance shall prescribe uniform invoice reward regulations. Three percent of the annual business tax revenue shall be set aside to support payment of rewards.

ตารางที่ 4.1
เปรียบเทียบกฎหมายได้หวันกับไทย

ประเด็น	ได้หวัน	ไทย
ลักษณะการบัญญัติกฎหมาย	บัญญัติในรูปแบบพระราชบัญญัติภาษีธุรกิจ ซึ่งรวมไว้ทั้งภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ โดยแบ่งวิธีการคำนวณออกเป็น 2 วิธีตามประเภทธุรกิจ	บัญญัติในประมวลรัษฎากร แยกหมวดเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มไว้เป็นการเฉพาะ
อัตราภาษี	5-10% ตามแต่ละประเภทธุรกิจ และมีอัตรา 0% สำหรับกิจการบางประเภท เช่น การส่งออก	มีอัตราเดียวคือ 10% (ปัจจุบันลดเหลือ 6.3% โดยพระราชกฤษฎีกา) และมีอัตรา 0% สำหรับกิจการบางประเภท เช่น การส่งออก
การคำนวณภาษี	คำนวณจากผลต่างระหว่างภาษีขายกับภาษีซื้อในเดือนภาษี	คำนวณจากผลต่างระหว่างภาษีขายกับภาษีซื้อในเดือนภาษี
แบบฟอร์มใบกำกับภาษี	ใช้แบบฟอร์มของรัฐบาล เว้นแต่กรณีผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้พิมพ์ใบกำกับภาษีได้	จัดพิมพ์ใบกำกับภาษีของตนเอง
ข้อยกเว้นในการออกใบกำกับภาษีเต็มรูป	ธุรกิจขนาดเล็กอาจออกใบเสร็จรับเงินแทนได้	ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายปลีกหรือให้บริการแก่ลูกค้ารายย่อยจำนวนมาก มีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อได้
รายการในใบกำกับภาษีที่จะใช้ในการเครดิตภาษี	ชื่อ, ที่อยู่, และเลขทะเบียนหน่วยธุรกิจ ที่ได้	1) คำว่า “ใบกำกับภาษี” 2) เลขประจำตัวผู้เสียภาษี

ประเด็น	ไต้หวัน	ไทย
	ชำระราคา ค่าสินค้าหรือบริการไป	อาการของผู้ขาย
		3) ชื่อ ที่อยู่ของผู้ขาย 4) ชื่อ ที่อยู่ของผู้ซื้อ 5) เลขที่ เล่มที่ (ถ้ามี) ของใบกำกับภาษี 6) วันเดือนปีที่ออกใบกำกับภาษี 7) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และราคาของสินค้าหรือบริการ 8) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยให้แยกออกจากราคาของสินค้าหรือบริการให้ชัดเจน
ใบกำกับภาษีต้องห้ามในการเครดิตภาษี	ใบกำกับภาษีมีรายการไม่ครบถ้วน	1) ใบกำกับภาษีมีรายการไม่ครบถ้วน 2) ใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้ที่ไม่มียุติ
ใบกำกับภาษีปลอม	ไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้เป็นการเฉพาะ แต่มีการกำหนดถึงลักษณะความผิดที่มีความเกี่ยวข้องกัน ได้แก่ 1) ให้เจ้าพนักงานประเมินภาษีย้อนหลังในกรณีที่มีการจัดทำข้อมูลทางบัญชีที่เป็นเท็จหรือปลอม (False) 2) มีโทษปรับสำหรับการออกใบกำกับภาษีแล้วให้ผู้อื่นนำไปใช้	1) มีการกำหนดข้อสันนิษฐานเรื่องใบกำกับภาษีปลอมไว้ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษี ซึ่งผู้นำไปใช้ต้องเสียเบี้ย 2) มีโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่ใช้ใบกำกับภาษีปลอมในการเครดิตภาษี 3) มีโทษเบี้ยปรับและโทษทางอาญาสำหรับผู้ออกใบกำกับ

ประเด็น	ไต้หวัน	ไทย
	3) มีโทษปรับสำหรับการกรร รายงานข้อมูลภาษีที่อันเป็น เท็จ	ภาษีโดยไม่มีสิทธิ ซึ่งเข้า ลักษณะเป็นใบกำกับภาษี ปลอมเช่นกัน
การตรวจสอบเกี่ยวกับ ใบกำกับภาษี	มุ่งตรวจสอบที่การไม่ออก ใบกำกับภาษี โดยมีเจ้าหน้าที่ สืบสวนของกระทรวงการคลัง เป็นผู้ตรวจสอบ โดยบันทึก การฝ่าฝืนกฎหมายไว้ที่ สรรพากรพื้นที่นั้น โดยระบุชื่อ บริษัท เวลา ที่ตั้ง การทำ ธุรกรรม และยอดขายตามที่ อ้างถึงนั้นไว้ให้แก่เจ้าพนักงาน ประเมิน เพื่อให้ศาลกำหนด โทษต่อไป	มุ่งตรวจสอบใบกำกับภาษี ปลอม โดยเจ้าพนักงาน ประเมินเป็นผู้ดำเนินการ มี อำนาจออกหมายเรียก หรือ ตรวจปฏิบัติการโดยเข้าไปใน สถานประกอบการ เพื่อทำ การประเมินต่อไป
เหตุแห่งการประเมินภาษี	ทำข้อมูลทางบัญชีที่เป็น “เท็จ หรือปลอม” (False) หรือไม่	1) ยื่นแบบแสดงจำนวนภาษีที่ ต้องเสียต่ำกว่าความเป็นจริง
	ออกใบกำกับภาษี หรือออก ใบกำกับภาษีระบุยอดขายต่ำ กว่าจำนวนราคาที่ซื้อขายจริง หรือมีข้อมูลผิดปกติ	2) ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียก ของเจ้าพนักงานประเมิน 3) ไม่สามารถแสดงใบกำกับ ภาษี หรือไม่เก็บสำเนา ใบกำกับภาษี 4) ออกใบกำกับภาษีโดยไม่มี สิทธิ
เงินเพิ่ม	1% ของเงินค้างชำระ ต่อทุกๆ 2 วัน ไม่ได้กำหนดเรื่องการ ลดหรืองดไว้	ร้อยละ 1.5 ต่อเดือน แต่ไม่ เกินจำนวนภาษี ไม่ได้กำหนด เรื่องการลดหรืองดไว้
เบี้ยปรับ	ไม่ได้กำหนดไว้ แต่จะอยู่ใน ลักษณะของโทษปรับ (Fine)	1) ยื่นแบบแสดงรายการ คลาดเคลื่อน เสียเบี้ยปรับ 1

ประเด็น	ไต้หวัน	ไทย
	<p>ทางอาญา ซึ่งไม่ได้กำหนดเรื่องการงดหรือลดไว้ ในบางกรณีได้กำหนดโทษไว้ในลักษณะที่ให้ดุลยพินิจเจ้าพนักงานในการกำหนดจำนวนค่าปรับ เช่น ให้ปรับตั้งแต่ 1,000 ถึง 10,000 หยวน</p>	<p>เท่า ของจำนวนภาษีที่คลาดเคลื่อน</p> <p>2) ออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิ เสียเบี้ยปรับ 2 เท่า ของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษีนั้น</p> <p>3) ใช้ใบกำกับภาษีปลอม เสียเบี้ยปรับ 2 เท่า ของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษีนั้น</p> <p>4) สามารถลดหรืองดได้ในกรณีที่ไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีและให้ความร่วมมือในการตรวจสอบ</p>
โทษทางอาญา	<p>มีการกำหนดค่าปรับไว้ โดยมีทั้งในรูปแบบของการกำหนดอัตราค่าปรับคงที่ และกำหนดอัตราค่าปรับเป็นร้อยละของจำนวนภาษี (ในรูปแบบหลังนี้จะคล้ายกับเบี้ยปรับของไทย แต่ในบางกรณีจะมีการกำหนดขึ้นสูงขั้นต่ำของค่าปรับไว้) แต่ไม่มีโทษจำคุก</p>	<p>มีทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ ซึ่งมีโทษปรับ สูง สุด ถึง 200,000 บาท และมีโทษจำคุกสูงสุดถึง 7 ปี เช่น ในกรณีออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิ หรือกรณีใช้ใบกำกับภาษีปลอม</p>
โทษอย่างอื่น	<p>อาจถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการในบางกรณี เช่น รายงานข้อมูลภาษีข้อเท็จจริงไม่ชำระเงินเพิ่มเมื่อพ้น 30 วันหลังจากพ้นกำหนดเวลาที่</p>	<p>กรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติใดๆ ในหมวดภาษีมูลค่าเพิ่ม อธิบดีกรมสรรพากรอาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และแจ้งการเพิกถอนให้นาย</p>

ประเด็น	ไต้หวัน	ไทย
	ต้องชำระ	ทะเบียนนิติบุคคลทราบเพื่อจุด แจ้งการเพิกถอนไว้ในทะเบียน
มาตรการจูงใจในการเสียภาษี	มีการออกรางวัลสำหรับเลขที่ ใบกำกับภาษีของรัฐบาล	ไม่ได้กำหนดไว้